

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

JOHNNY

Kort blijspel in één bedrijf

door

1880

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3183

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *JOHNNY* op te voeren moet de naam van auteur *PETER KREMEL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/0220/040
ISBN 978-90-385-12587

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Peter Kremel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(1 dame – 1 heer)

GEORGES, oudere man :

VERA, jonge vrouw :

DECOR

Een tweezit.

KLEDING

Georges : casual klassiek + pantoffels

Vera : Modern, jong. Jeans

KORTE INHOUD

Je bent een jonge vrouw en stel u nu even voor dat je buitenkant er steeds even jong blijft uitzien maar je binnenin mee evolueert met je leeftijd. Welke vrouw zou daar niet voor gaan. Stel je echter ook voor dat je een zoon hebt die er terwijl jij er eeuwig jong blijft uitzien, steeds ouder wordt en er op den duur als je grootvader gaat uitzien. Hoe loopt de verhouding tussen die twee personages? Hoe reageert de zoon hierop? Welke frustraties spelen in zijn hoofd?

Al dit en nog meer vind je terug in 'Johnny', een leuke eenakter met heerlijke dialogen gebouwd op een 'absurd' gegeven. Het publiek zal hier gegarandeerd van smullen.

(Vera zit rustig in de zetel zich bezig te houden. Georges staat aan de deur. Er heeft iemand gebeld en hij wil hem niet binnen laten)

GEORGES : Nee, Vera is niet thuis!...Nee, ik weet niet wanneer ze thuis komt en nee ik ben haar bompa niet. Verdomme! *(Slaat deur dicht en komt boos binnen)*

VERA : Voor wie was 't?

GEORGES : Voor u. Verdomme!

VERA : Voor mij? Wie dat?

GEORGES : Een zekere Johnny.

VERA : Ah, den Johnny.

GEORGES : Waar hebt ge die nu weer opgescharreld!

VERA : Gisteren in 't café.

GEORGES : Ge moet stoppen met venten te verleiden en zeker stoppen met ze van bij de eerste keer dat ge ze ziet al uw adres te geven. Dat is nu al de zoveelste die ik hier moet afschepen. Het is hier geen duivenkot hé!

VERA : Ge kunt ze ook binnen laten.

GEORGES : Ik denk er niet aan, die was amper dertig. Dat is veel te jong voor u.

VERA : Te jong?

GEORGES : Ja, te jong.

VERA : Wat wilt ge dan? Dat ik met mijn uiterlijk bij de bond van de gepensioneerden ga vissen?

GEORGES : Ja, dat is meer uw doelgroep.

VERA : Maar enfin Georges.

GEORGES : Moeder, morgen wordt ge vijftientig jaar. Op die leeftijd loopt ge toch niet meer achter die jonge hengsten aan.

VERA : Waarom niet? Ik kan er toch niet aan doen dat ik er altijd jong blijf uit zien. Dat is de schuld van de oorlog niet de mijne. Ik kan er beter van profiteren.

GEORGES : Ach zwijg toch over den oorlog, ik heb dat verhaal al zo dikwijls moeten horen.

VERA : Nee, ik zwijg niet. Hadden de Duitsers mij niet gedeporteerd dan hadden ze mij niet als proefkonijn bij die smerige dokter Mengele kunnen zetten, zou die mislukte proef mijn natuurlijk verouderingsproces niet hebben stopgezet en

zou ik er niet heel mijn leven als een schoon jong meisje hebben uitgezien maar hier nu als een oude versleten en verrimpelde doos in de zetel aan het kwijlen zijn geweest.

GEORGES : Ik weet het moeder maar dat wil niet zeggen dat ge op uwe leeftijd u moet kleden als een pin-up en in de cafés nog met uw kont moet staan draaien. Ge maakt die jonge bokken hunne kop compleet zot.

VERA : Ik heb niet met mijn kont gedraaid, hooguit met mijn ogen en ik draag graag jeans. Daar staat mijn kont trouwens heel goed in. Of ziet ge mij hier liever in moemoe kleren rondlopen? Ik kan er toch niet aan doen dat jonge mannen mij nog zien zitten. Op zich is dat zelfs plezant. Ze moesten eens weten...Hihi.

GEORGES : Make, op uwe leeftijd moet ge stoppen met op café te gaan.

VERA : Gij zijt gewoon jaloers omdat gij wel oud wordt?

GEORGES : Da' s niet waar.

VERA : En daarbij, wat zou ik volgens mijn lief zoontje dan wel moeten doen? Hier bij u blijven zitten en constant over uw bolleke wrijven of wat?

GEORGES : Nee, maar...

VERA : Of gaat ge weer proberen om in rusthuis Sint Barbara een kamer voor mij te versieren zoals vijf jaar geleden. Dat is u ook niet goed bevallen hé. Haha.

GEORGES : Och ma!

VERA : Toen hebt ge ook geprobeerd om mij daar binnen te steken.

GEORGES : Zwijg toch!

VERA : Ik hoor u nog aan de directrice vragen of ze een kamer voor uw moeder van 80 vrij had en toen die vroeg wie uw moeder was en gij mij aanwees laagte ge binnen de kortste keren ingepakt in een dwangbuis in een kamer op het zesde verdiep. Bij de Alzheimer patiënten. Haha.

GEORGES : Ge had toen beter bevestigd dat ge mijn moeder waart in plaats van in dat rusthuis met mij te staan lachen gelijk zot.

VERA : Om ook te worden ingepakt en als een saucijske naast u te worden gelegd zeker. Nee dank u. Trouwens, zonder mij waart ge daar nooit meer buiten geraakt. ik heb nogal moeten klappen. Hihi.

GEORGES : In ieder geval hoe ge het ook draait of keert zo een jonge hengst gelijk die Johnny boy komt hier niet binnen. Dat is niet gezond voor u.